

Προλετάρι όλυ το κόσμυ ενοθίτε!

Μ. Ν. ΚΟΒΑΛΕΝΣΚΙ

E-8

825

ΙΑ ΣΙΝΤΟΜΙ
ΕΚΣΙΣΤΟΡΙΣΙ ΤΙΣ ΖΟΙΣ
ΤΥ ΛΕΝΙΝ

21

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1930

М. Н. Коваленский

Жизнь и деятельность ЛЕНИНА

ИЗДАНИЕ
Греческого из-ва „КОММУНИСТИС“

Перевод Молохиди П. Д.

Крайлит № 48-20

Заказ № 217

Тир. 5000

Ростов-Дон. Типография Греческого Изд-ва „Коммунистис“

E-8

825

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι και κατάλιψι τις εκουσίας απ'τιν εργατικι τάξι στι Ρωσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στι διορατικότιτα, τιν ατσαλένια θέλινι κ'επιμονι το μεγάλο και ακλόνητο αρχιγυ τις εργατικις τάξις, Βλαδιμίρυ Ιλιτς Λένιν.

Ο Λένιν γενίθικε στιν απομονομένη κομόπολι Σιμπιρτσκι πανο στο Βόλγα, στις 3 το Απρίλι 1870 απ'τιν ικογένια το σχολικυ οργανοτυ Ι.Ν. Υλιανοφ. Ο Λένιν, το μέλοντος ο μεγάλος θεωρητικος αρχηγος αποκαλίπτετε με τις πρώτες-το σχολικες επιτυχίες στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι το 1887 φιλακίστικε ο αδελφός-το Αλέξαντρος πυ αργότερα καταδικάστηκε στιν κρεμάλα απ'τιν τσαρικι κιθέρνισι, γιατι έκανε απόπειρα να σκοτώσι τον τσάρο Αλέξαντρο τον 3-ο. Κρεμάστηκε δε στις 5 το Μάι 1887. Τον κερο αφτόνα ο Βλαδίμιρος Ιλιτς τελίονε το γυμνάσιό. Η πορτες τον πανεπιστιμίον τον μεγαλοπόλεον ισαν κλιστες για τον Λένιν, τον αδελφο ενος τεροριστυ πυ καταδικάστηκε σε θάνατο, και γιαφτο ο Ιλίτς ενεγράфикε το χινόπορο το 1887 στο πανεπιστίμιο Καζαν.

Το φιτιτικο το όμος στάδιο διεκόπικε γλίγορα. Στις 5το Φλεβარი 1888 αποκλίστικε απ'το πανεπιστίμιο γιατι πήρε μέρος στις φιτιτικες ταραχες πυ σινέδισαν τότε, και εκουρίστηκε στο χωριο Κουσκυσκίνο το διαμερίζματος

το Καζαν. Τα χρόνια 1888 και 1889 τα πέρασε στο Καζαν, το θέρος το 1889 έφθιγε στη Σαμάρα, και εκεί άρχισε να προετοιμάζετε για τις πανεπιστημιακές εκσέτασες. Στα 1891 ο Ιλίτς έδωσε εκσετάσις στη νομική σχολή του πανεπιστημίου της Πετρώπολις και αφού κατ'αφτόν τον τρόπο γενική δικηγόρος γίρισε και πάλι στη Σαμάρα.

Το επάνκελμα όμως του δικηγόρου δεν του άρεσκε και πολί. Το έτος του 1893 σινκέντροσε γίρο-του ένα μικρό όμιλο από Μαρξιστές νέους και το χινόπορο τις αφτίς χρονίας γίρισε στην Πετρώπολι.

Στην πόλι αφτί ο Λένιν ανέλαβε ένα επίμονο και αποφασιστικό αγώνα εναντίον του κόματος του ναροτνικί (Λαϊκόν) που δεν ήθελαν να παραδεχτούν τον επαναστατικό ρόλο του προλεταριάτου, στα ζιτίματα του επαναστατικού κινήματος της Ρωσίας και τις ρωσικές επανάστασις. Επίσις δημοσίεπσε το 1894 την πρότι-του παράνομη μπροςύρα: «Τι ίνε ι λαική και πως αγωνίζυντε ενάντια στους ρωσολαδικοκράτες;

Το χινόπορο τις αφτίς χρονίας ο Ιλίτς γενική στην Πετρώπολι μέλος τις οργάνοσις « Κεντρικός όμιλος για την καθοδήγισι του εργατικού κινήματος » και διεφθίνι ένα εργατικό όμιλο μαθημάτων. Τον Απρίλι του 1895 ανεχώρισε στο εξωτερικό και σιναντάτε με τους εκεί έδρισκόμενους αρχίγους Πλεχάνοβ, Ακσερλοντ και Σαζύλιτς. Τον Σεπτέμβρι τις αφτίς χρονίας επιστρέφει στην Πετρώπολι όπου οργανώνι την « Ένωσι του αγώνα απελευθερωσις τις εργατικές τάξις » που μπορεί πολί ορθά να θεωρίτε ως πρότι περιφεριακή επιτροπή του ρωσικού κομμουνιστικού κόματος. Η ρωσική μυστική αστυνομία ιταν πόλι προσεχτική, δεν επέτρεπσε στην ένωσι αφτί να

εργασθι πολι κερσ αλα σκεδον χρίγορα τιν διέλιξε.
Ο ς. Λένιν τον Δεκέβρι το 1895 ρίχτηκε στις φυλακες.

Τον κερό-το στι φυλακι ο Ιλίτς πέρασε επεξεργαζό-
μενος το βιβλίο το „Ι εκσέλικσι το καπιταλιζμου στι
Ροσία“. Στις 20 το Γενάρι, το 1897, μεταφέρετε
κατ'απέτισι το δικαστιρίν, στι Σιβιρία, στο χοριο
Συρενσκόγε το κυβερνίυ Ραπτεσείσκει, όπου καταδικάστηκε
να μένι 3 χρόνια εκσόριστος. Ι εκσορία στις παγομένες
εκτάσις τις Σιβιρίας δεν ήταν δυνατο να μετριάσι τον
ενθουσιαζμο το Λένιν για τι θέσι το προλεταριάτο. Εκι
τελίοσε πρώτα το βιβλίο το „Ι εκσέλικσι το καπιταλι-
ζμου στι Ροσία“ πυ τ'όχε αρχίσι στι φυλακι κε πυ
μαφτο έδινε τι θανατικι πλιγι στο κόμα τον ναροτνικι
κε στις ιδέες τον, πυ επι ολόκληρος εόνες κηριαρχύσαν
μέσα στον διανούμενο κόσμο τις Ροσίας.

Κατα το 1900 ι εκσορία το τελιόνι. Τον Γενάρι
ο Ιλίτς γίρισε στιν Πετρώπολι, κε κι αφυ πολες φορες
φυλακίστικε σινκεντρόνι γίρο το τυς αφοσιομένους ε'αφτον
για ν'αγωνιστι μαζί τυς εναντίον τον ικονομιστον
(ι μελοντικι μενσεβίκι). Στο μετακσι ορίμασε, μέσα στις
τάκσες το ισχυρου κόματος, ι ιδέα να εκδοθι για ενίσχισι
το αγόνα κε τις οργανόσις ενος επαναστατικου κόματος,
μια πανροσικι πολιτικι εφημερίδα πυ θ'αποτελύσε,
όπος έλεγαν τότε, το κεντρο το αγόνα. Κε πραγματι-
κα σε μια είσκεψι, πυ έγινε στο Οσκοβ, αποφασιστικε
ι έκδοσι μιας τέτιας εφημερίδας. Ο Βλαδίμιρος Ιλίτς
μετανάστεψε τότε στο εκσωτερικο, κε το Δεκέβρι το
1900 διμος έφτικε στο Μόναχο ο πρώτος αριθμος τις
εφημερίδας „Ισκρα“ (Σπίθα).

Γύρο στην „Ισκρα“ σιγα-σιγα συνκεντρώθηκαν και μορφώθηκαν όλα τα στελέχη του κόματος. Η „Ισκρα“ απέδωσε κι επιπλέον το κόμμα και ο Λένιν δημοσίευσε το βιβλίο του „Τι πρέπει να κάνουμε“.

Στο βιβλίο αυτό διατιπώνετε για πρώτη φορά με σαφήνεια και απλότητα τα καθήκοντα του κόματος και ο δρόμος προς την λίσσι-τον χαράζεται με τον μεγαλοφυή τρόπο που χαρακτηρίζει τον Λένιν.

Στο μεταξύ η «Ισκρα» κάτω από την οδηγία του Λένιν εξακολουθεί το έργο της. Ο αγώνας εναντίον του ικονομιστικού διεκσπαγότερου αδιεξόδου. Στην «Ισκρα» ο Λένιν αποκάλυψε μπρος στην εργατική τάξη το κόμμα των σοσιαλ-επαναστατών, 14 χρόνια πριν από το εσχρο τέλος-τους δίνοντας το καταφρονετικό αλλά και τεριαστό για τους όνομα «επαναστατικό κόμμα τιχοδονκτον».

Η οργανωτική επιτροπή που ιδρύθηκε από τον Λένιν συνέντρεσε στο διάστημα αυτό όλους τους ομίλους και τα διασκορπισμένα τμήματα του κόματος και έτσι κατέστη δυνατό να συνκληθεί το 1903 στο Μινσκ το πρώτο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόματος της Ρωσίας. Στο περίφημο αυτό συνέδριο, που έθεσε τη βάση για το μελλοντικό σχίσμα μεταξύ μενσεβίκων, και μπολσεβίκων, η μεγαλοφυΐα του Σ. Λένιν φάνηκε σε όλο της το μέγεθος. Στο συνέδριο αυτό ο Λένιν προέβλεψε το μακρινό μέλλον, μπόρεσε να προβλέψει τις συνέπειες τις φενομενικά ασίμαντες φιλονικίας όσον αφορά τη διατύπωση του πρώτου άρθρου του καταστατικού του κόματος. Πρώτος αυτός και νορίτερα από κάθε άλλον αντελήφθηκε την πραγματική μικροαστική φύση του απεραντολογίου του μελλοντικού μενσεβίκου.

Ο Λένιν εκσελέγισε απ' την πλειοψηφία του συνεδρίου στη σύνταξη του κεντρικού οργάνου και στο συμβούλιο του κόματος, ο Πλεχάνοφ και όλοι που ήταν ως τότε συναγωνιστές του, άρχισαν να πέρνουν ένα εσφαλμένο δρόμο και γιαυτό τον Σεπτέμβρι του 1903 παρετίθικε απ' τη σύνταξη τις «Ισχυρας» που τις μέρες εκείνες συνεκέντρωνε όλο το θάρι πιροβολικό του Μενσεβίκιζμου. Ο Λένιν εκδόδι, εντος ολίγου την εφημερίδα που ίδρισε ο ίδιος. Τον Μάι του 1904 συναλίτε το 2 συνέδριο του κόματος που ήταν κατα πλιονοψηφία μπολσεβίκικο. Στο συνέδριο αφτο ο Λένιν αποκαλίπτετε ως αρχηγος του μπολσεβίκιζμου. Μετα το συνέδριο διεφθινι την Κεντρικη επιτροπή και τι μπολσεβίκικη εφημερίδα «Προλετάριος».

Τον Άβγουστο και Σεπτέμβρι του 1905; απο αφορμης του γεγονότος ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να διμιουργίσι, αφτί η ίδια μια Δύμα (Ροσικη βουλή) ο Λένιν κίρισετε κατα τις Δύμας αφτις και προπαγανδίζι την ένοπλη εκσέγερσι και την ανατροπή του τσαριζμου. Επιστρέφει στη Ροσία και διεφθίνι απ' τον Σεπτέμβρι ως τον Οχτόβρι τις ιδίας χρονιας την προπαγάνδα και τις προετιμασίες για την ένοπλη εκσέγερσι. Η πρότι απόπιρα του απολεφτεροτικού αγόνα τις εργατικης τάξης καταστέλετε εματιρά.

Τον Απρίλι του 1906 παρεδρίσκετε ως ισιγιτις διαφόρων σοβαραν ζιτιμάτων στο 4 συνέδριο του σοσιαλδημοκρατικού κόματος της Ροσίας που έγινε στη Στοκχόλμι και όπου η μπολσεβίκικη και η μενσεβίκικη άρχισαν να σινεργάζοντε. Ίνε ένας άκαμπτος σιζιτιτις και παρακολουθι άγριπνα όλες τις προσπάθιες που αποβλέπουν στην νόθεψι του Μαρξιζμου και τι ματεοσι κάθε επαναστατικης δράσης.

κε δημοσίεψε τότε πάνω στο ζήτημα αφο τις θέσεις-
του πύχαν ως βασική-της ιδέα τι μεταβολι το ιμπερια-
λιστικυ πολέμου σε εμφίλιο. Ο Λένιν διεκσάγι τον
αγώνα-το „εναντίον το ρέβματος“, εναντίον το σοσιαλ-
πατριωτισμυ κε το σινθίματος τις εθνικισ άμυνας, πυ
με πάθος διακίρίτουν ι σοσιαλ-πατριότες.

Ολόκληρο τον χρόνο το 1915, αφιερόθηκε σ'αφτον
τον αγώνα. Στι συνδιάσκεψι τις Βέρνις, το 1915 κε
στι συνδιάσκεψι τις Τσιμεραλντ το Σεπτέμβρι το ίδιυ
έτους ο Βλαδίμιρος Ιλιτς ήταν ο πιο επιφανις αντιπρό-
σωπος τις αντιπολιτεφτικις πτέριγας. Τον Απρίλι το
1916 στι συνδιάσκεψι το Κένταλ βρίσκυνταν επι κεφαλις
τις αριστερας αντιπολίτεφσις με την κατιγοριματικι ακσίσι-
να λιβθύν τα ακρότερα τον μέσον εναντίον το πολέμου,
(γενικι απεργία, σαμποταζ, ένοπλι εκσέγερσι μεταβολι
το ιμπεριαλιστικυ πολέμου σε εμφίλιο).

Ι επανάστασι το 1917 κατέστισε δυνατι την επι-
στροφι το Λένιν στι Ροσία. Στις 4 το Απρίλι δημο-
σίεψε στιν Πετρώπολι τις περίφινες θέσεις-το υπο τον
τίτλο: „Πρέπι ν' απορίψομε τα κυρέλια τις σοσιαλ-
δημοκρατίας κε να φορέσουμε τα πραγματικα φορέματα
το κομμυνιζμυ“. Στις 17 το Απρίλι σ' ένα-το λόγο στο
ανάχτορο τις Πετρώπολις έρικε το σίνθιμα «Ζίτο
ι πανκόζμια σοσιαλιστικι επανάστασι».

Τις μέρες αφτες φάνικε πως ο Λένιν ήταν ο με-
γαλοφινις αρχηγος τις επανάστασις, πυ προετιμάζονταν
για την κατάλιψι τις εκσυσίας.

Πρότος αφτος τότε έδωσε τα σινθίματα πυ χάρα-
ξαν στους εργάτες κε χορικυς το δρόμο-τους. Τις μέρες
αφτες προετίμαζε πραγματικα την επανάστασι.

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάνησαν για τελευτέα φορά τον Ιλίτς να καταφίγει την παράνομη ζοί. Επι 4 μίνες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κριμένος μέσα σε άθλιες καλύβες. Αλλα κε απο τις κρίπτες-του αφτες κσακολουθύσε να κατεφθίνι το μικροεθνικη κόμα κε να προετιμάζι το δρόμο τις νίκης για την εργατικη τάξι.

Την τελευτέα αφτι περίοδο τις παράνομη ζοίς απο-κριστάλανε το ζίνδιμα: „Πρέπι όσο μπορούμε γλίγορα να καταλάβομε την εκσυζία, αλιότικα ίστερα ίνε πολι αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόζι εργάτες κε χορικι πήραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του Λένιν.

Απ'τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου τον επιτρόπον του λαου. Απ'τι στιγμή εκείνη αφτος ήταν εκείνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επανάστασις κε το διέφθινε ασφαλός δια μέσου όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικο κε εξωτερικο τις χώρας ι μπουρζουαζία, που ο τολμιρος αγόνας κε ι νίχι τις Ροσικις εργατικις τάξις αποστέρισε τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, σινκέντροσε όλο το μίσος-τις πάνω στον Λένιν. Αλλα κε ι διεθνις μπουρζουαζία τον μισύσε κε αφτι ιπεροβολικα, γιατι καταντύσε ότι ι νίχι τις εργατικις τάξις στη Ροσία θα ενέπνεε κενύργια ορμι στον αγόνα τον εργατον στις άλλες χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ος σινέπια τι νίχι τον εργατον όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος τις ντόπιας κε κσένις μπουρζουαζίας κατέλικσε σε μια αποφασιστικη απόπιρα εναντίον τις ζοίς του Λένιν. Αστικα όργανα καλύμενα σοσιαλιστες, ανέλαβαν να εκσολοθρέψουν

της Ρόζας αρχηγος και μεταχει αφοτον και τον Λένιν. Η σοσιαλ-δημοκράτρια Δόρα Καπλαν έστρεψε το όπλο εναντίον του Λένιν την όρα πύθγενε απο μια εργατική συνέλευση. Ο Λένιν τότε διέφυγε τον θάνατο, και η εργατική τάξη δεν έμινε χωρίς αρχιγο. Ο Λένιν έξιζε έφερε σε πέρας το έργο τις άμυνας τις επανάστασις τον εργατον και ενκενιάσε τι δημιουργία τις κενύργιας ζοις.

Ο Λένιν δεν θρίσχετε πια στι ζοι. Ο Λένιν πέθανε στι 21 του Γενάρι του 1924.

Ο Λένιν όμος μας άφισε το Λενινιζμο, ένα μεγάλο σχολιο του αγόνα και μια μεγάλη διδασκαλία.

Μας άφισε ακόμα το Λενινιστικο κόμα — το κόμα τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν αντικαθίστατε με το κόμα του Λένιν.
Ο Λένιν αντικαθίστατε με τι γενεα του Λένιν.